

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز

۲۸ اگست ۲۰۱۶

طرح فاجعه آمیز رفاه عامه بل کلنتن ۲۰ ساله شد

۲۰ سال از طرح "رفاه عامه" بل کلنتن رئیس جمهور وقت امریکا می گذرد. من در آن زمان عضو دفتر خدمات اجتماعی شهر الکزاندریه در ایالت ورجینیا بودم و نتایج مصیبت بار طرح کلنتن "دموکرات" را عملاً مشاهده و تجربه کردم. با این طرح، کلنتن کمک های تضمین شده دولت فدرال را به مردم فقیر به پایان رساند. قانون "مسئولیت شخصی و تلفیق فرصت کار" قانون "امنیت اجتماعی" سال ۱۹۳۵ دولت فدرال را که توسط روزولت برای کمک به افراد محتاج، معمر و فامیل های فقیر نافذ شده بود، کنار زد و در عوض قانونی را جایگزین ساخت که بیشتر مورد پسند محافظه کاران جدید و کورپوریشن ها قرار گرفت.

طرح کلنتن بیشتر سیاسی بود. دموکرات ها در انتخابات دوره نئ سنا و مجلس نمایندگان در سال ۱۹۹۴ بد باختند و تعدادی از چوکی های خود را از دست دادند. دموکرات ها کلنتن را ملامت نموده و روش های او را در باخت خود مورد انتقاد قرار دادند. همان بود که برای جلب توجه کورپوریشن ها و رأی دهندگان دست راستی که بیشتر در ایالات مرکزی حیات به سر می بردند، طرح جدیدی را روی دست گرفت. در نتیجه، پروگرام کمکی دولت فدرال به نام "کمک به خانواده های دارای اطفال محتاج و وابسته" به "معاونت موقتی برای خانواده های نیازمند" تبدیل شد. بر مبنای این طرح، تعداد زیادی از خانواده های محتاج از کمک دولت فدرال محروم گردیده که بعداً شرایط سخت زندگی را تجربه کردند. جای تعجب این که نه رونالد ریگن جمهوری خواه دست راستی و نه بوش اول جمهوری خواه، قانون سال ۱۹۳۵ را تغییر داد. این بل کلنتن "دموکرات" حامی به اصطلاح "طبقه متوسط و فقیر" بود که پروگرام کمک دولت فدرال را به هم زد. با این طرح، دولت فدرال صلاحیت را به ایالات داد که در توزیع کمک به محتاجان تصمیم بگیرند و قوانین ایالتی خود را موازی با مقررات فدرال تطبیق نمایند. بر حسب این طرح، دریافت کنندگان کمک، باید در جست و جوی کار باشند و یا این که یک فن را بیاموزند. با در نظر داشت بزرگی شهر ها و نبود حمل و نقل عامه که امریکا را در موقعیت بد تر از کشور های جهان سوم قرار می دهد، من شاهد بودم که اشتراک کنندگان اجباری که موثر شخصی نداشتند، در عملی شدن طرح جدید با چه مشکلاتی خود را به مراکز مورد نظر می رسانند که تا حال هم این مشکل حل نشده و با آسانی هم رفع نخواهد شد.

در نتیجه طرح جدید بل کلنتن "دموکرات"، میلیون ها تن از مردم فقیر از کمک های نقدی دولت فدرال که بر مبنای آن حیات خود را پیش می بردند، محروم گردیدند. با وجودی که معاونت دولت فدرال تحت قانون سال ۱۹۳۵ هم ناچیز

بود، طرح کلنتن حتا نصف آن کمک های سابق را به مردم محتاج نمی دهد. این طرح همچنان کمک های غذایی را به مردم محتاج به حد اقل رساند که نتایج بسیار زیان آور داشته است. به اساس قانون جدید، یک خانواده محتاج سه نفری در مجموع ۴۰۰ دالر کمتر در یک سال به دست می آورد. طرح بل کلنتن آنقدر ضد بشری بود که حتا یک تعداد از سناتور های دست راستی جمهوری خواه به ضد آن رأی دادند، ولی در مجموع مورد تأیید کانگرس قرار گرفت. برای اثبات ادعای خود، کلنتن اعلام کرد که "طرح وی نظام رفاه عامه کنونی را طوری که ما می شناسیم، پایان بخشیده و به عوض، طرح وی به دریافت کنندگان کمک های رفاه عامه معاونت خواهد کرد تا کار بیابند و متکی به خود شوند". ادعای کلنتن یک دروغ محض بود. هدف کلنتن میلیارد ها دالر بخشش به کورپوریشن ها بود تا کمتر مالیه بدهند و برای جبران آن کمک های مردم بی بضاعت را کمتر و سخته سازد و یا این که آنها را مجبور به پیدا کردن کار نیمه و با مزد ارزان تر غیب نمود.

مطبوعات تحت اداره کورپوریشن ها طرح کلنتن را یک موفقیت بزرگ دانستند و به نفع آن تبلیغ کردند، در حالی که نتایج زیان آور آن بار ها ثابت شده است. تعداد اطفال محتاج در فامیل های فقیر از سال ۱۹۹۶ بدینسو بالا رفته است. فقر فامیل های محتاج نسبت به سال های ۱۹۹۰ دو چند افزایش یافته است. شرایط زندگانی زن های بی شوهر که مسؤول نگهداری اطفال خود اند، به مراتب خرابتر شده است. سطح غربت از ۲.۱ درصد به ۴ درصد صعود کرده است. در مجموع طرح فاجعه بار کلنتن که مورد تأیید خانمش هلری کلنتن هم بود، مانند تازیانه ای بود که بر فرق مردم فقیر فرود آمد. کلنتن و خانمش در آن زمان لاف می زدند که "ما دریافت کنندگان کمک های رفاه عامه را از تقریباً ۱۲ میلیون به تقریباً ۵ میلیون تن رسانیدیم".

انهدام پروگرام رفاه عامه دولت فدرال توسط طبقه حاکم امریکا در دوران ریاست جمهوری ریگن آغاز شد و بل کلنتن آن را به حد کمال رساند. حزب "دموکرات" که قبلاً در قیافه چپ تظاهر می کرد، به تمام "اصول" خود ساخته اش پشت پا زد و از خط مشی روزولت در مبارزه با "فقر" دوری جست. توماس فرگوسن و جونل راجرز مؤلفان کتاب "چرخش به راست" می نویسند که "چطور حزب "دموکرات" بر تمام وعده های خود به مردم بی بضاعت و محتاج خط بطلان کشید و آن را نادیده گرفت". کلنتن موفق شد که با طرح رفاه عامه خود حزب "دموکرات" را به سوی والسٹریٹ بکشاند و به انحصار حزب جمهوریخواه در نزدیکی با آن پایان بخشید. روی همین دلیل است که هلری کلنتن نامزد حزب دموکرات برای ریاست جمهوری امریکا را به نام "معشوقه والسٹریٹ" یاد می کنند که بار ها از سوی ساندرز "سوسیالیست" رقیب هلری در جریان انتخابات مقدماتی مورد انتقاد قرار گرفت. در مقابل، کورپوریشن ها از این تحفه رفاه عامه بیل کلنتن، میلیارد ها دالر از ناحیه پرداخت ناکافی مالیه در جیب می ریزند و یا این که از پرداخت مالیه معاف می گردند. طبقه متوسط و کارگران بار اصلی مصارف ماشین جنگی دولت امریکا را به نام مالیه می پردازند، در حالی که ثروتمندان و کورپوریشن های بزرگ ادای مسؤولیت نمی کنند.

باید اذعان کرد که والسٹریٹ در هر دو حزب به طور قابل ملاحظه ای نفوذ دارد. مردم متوقع بود که حزب "دموکرات" کم و بیش مانند سالیان ۱۹۳۰ و ۱۹۴۰ ظاهر را حفظ می کرد و از خط مشی دست داشته خود دوری نمی جست، در حالی که این حزب دیگر آن حزب "اقلیت" هائی نیست که به آن اعتماد نمود.